

Lovforslag nr. L 16. Fremsat den 8. oktober 2003 af miljøministeren (Hans Christian Schmidt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning

(Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret senest ved § 34 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 udgår »eller af Miljøstyrelsen«.

2. *Overskriften til kapitel 3* affattes således:

»Planlægning«.

3. § 10 ophæves.

4. § 11 ophæves.

5. § 12 affattes således:

»§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter amtsrådet et koordinationsforum bestående af repræsentanter for amtskommunen, kommuner i amtet, vandforsyningerne i amtet, andre berørte myndigheder, jordbruget, industri og eventuelle andre relevante parter i amtet.«

6. To steder i § 13, stk. 1, ændres »regionplanen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

7. I § 13 a, stk. 1, ændres »vandressourceplanlægningen og regionplanen« til: »vandplanen, jf.

lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

8. I § 13 a, stk. 2, ændres »vandressourceplanlægningen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

9. I § 13 d, stk. 5, ændres »vandressourceplanlægningen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

10. § 14 a, stk. 1, affattes således:

»En vandforsyningsplan efter § 14 må ikke stride imod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, regionplanlægningen, forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2, eller en indsatsplan efter § 13.«

11. I § 14 a, stk. 2, ændres »vandressourceplanlægningen efter § 11« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

12. I § 15, stk. 1, udgår »vandindvinding, beskyttelse af vandressourcerne og«.

13. § 16 affattes således:

»§ 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af planlægningen efter § 14

samt om grundlaget for og indholdet af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægning efter § 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planlægning efter § 14 samt om revision af planlægningen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse og iværksættelse af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, herunder om inddragelse af det i § 12 nævnte koordinationsforum.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af ministeren.«

14. § 17 ophæves.

15. § 52 c, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.

16. I § 52 c, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: »og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

17. I § 64, stk. 1, og § 67 ændres »Miljøstyrelsen« til: »Miljøministeren«.

18. § 74 b, 2. og 3 pkt., ophæves.

19. I § 75 ændres »Miljøstyrelsen« til: »Miljøministeren«.

20. I § 81 ændres »fra Miljøstyrelsen og miljø- og energiministeren« til: »truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse af en styrelse«.

21. I § 83, stk. 2, ændres »til Miljøstyrelsen« til: »i forhold til førsteinstansafgørelsen«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 260 af 8. maj 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Spildevandsplanen må ikke stride mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for

vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, regionplanen og forudsætninger fastsat efter stk. 4.«

§ 3

I lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurenede jord, som ændret senest ved § 35 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Oversigten må ikke stride mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.«

§ 4

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 440 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, indsættes efter »§ 3«: », en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, stk. 3 «.

2. § 6, stk. 3, nr. 12, ophæves.

Nr. 13 og 14 bliver herefter nr. 12 og 13.

3. I § 6, stk. 3, nr. 13, der bliver nr. 12, udgår »kvaliteten og«.

4. I § 6, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Redegørelsen skal endvidere indeholde oplysning om de i vandplanen og Natura 2000-planen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, fastsatte bestemmelser, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område.«

5. I § 11, stk. 2, indsættes efter »§ 3«: », en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, stk. 3«.

6. I § 13, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 3«: », en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, stk. 3«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. december 2003, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. De ændringer, der følger af § 1, nr. 4, 5, 13 og 14, træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 3. De ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11, § 2, § 3 og § 4, nr. 2 og 3, træder i kraft i de enkelte amter, når der er offentliggjort en vandplan, der gælder for amtet, efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. dog stk. 4. Hvis en del af et amt endnu ikke er dækket af en vandplan, finder de hidtil gældende regler anvendelse for så vidt angår denne del.

Stk. 4. De ændringer, der følger af § 4, nr. 2 og 3, finder anvendelse ved udarbejdelsen af den regionplanrevision, der skal være afsluttet i 2009, jf. lov om planlægning § 22.

Stk. 5. De ændringer, der følger af § 1, nr. 12, træder i kraft den 22. december 2009.

Stk. 6. Regler, der er udstedt i medfør af de myndigheder, der ophæves eller ændres ved denne lov, opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, som implementerer dele af vandrammedirektivet og skaldyrsdirektivet og dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Det foreliggende lovforslag sigter imod at foretage de nødvendige konsekvensændringer i vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven og planloven som følge af det nævnte lovforslag.

Derudover indeholder lovforslaget nogle lovtekniske ændringer i vandforsyningslovens kompetence-regler.

2. Lovforslagets formål og indhold

2.1. Vandforsyningsloven

Med lovforslaget ophæves reglerne i vandforsyningsloven om vandressourceplanlægningen, herunder udpegningen af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, samt den kortlægning, der ligger til grund herfor, idet en tilsvarende kortlægning og planlægning fremover vil være en del af henholdsvis basisanalysen og vandplanen efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Om indholdet af basisanalysen og vandplanen henvises til bemærkningerne til forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder

En meget stor del af den karakterisering og vurdering af grundvandet, som skal ske i basisanalysen, sker i dag i kortlægningen efter vandforsyningslovens § 10, hvor amtsrådene med bistand fra kommunalbestyrelsen kortlægger vandressourcernes beliggenhed, størrelse, kvalitet og naturlige beskyttelse mod forurening samt forureningstrusler, der kan påvirke vandres-

sourcernes kvalitet, og på grundlag heraf gennemfører undersøgelser og beregninger af de vandmængder, der vil være til rådighed for vandindvinding. Som led i kortlægningen identificerer amtsrådene de vandressourcer, som er særligt følsomme over for forurening.

Vandressourceplanlægningen omfatter en planlægning af den fremtidige anvendelse og beskyttelse af regionens vandressourcer. Dette vil fremover være et helt centralt element i vandplanen og det heri indeholdte indsatsprogram.

I modsætning til i dag stiller vandrammedirektivet en række meget specifikke krav til udarbejdelse af basisanalysen og vandplanen, herunder indsatsprogrammet, og desuden indeholder vandrammedirektivet en række tilvejebringelsesbestemmelser, som adskiller sig fra vandforsyningsloven. For at opfylde vandrammedirektivets krav er det derfor mest hensigtsmæssigt at samle den overordnede vandplanlægning i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Vandrammedirektivet indeholder ikke krav om en opdeling af landet i områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, men denne er ikke i strid med direktivet, og den hænger så tæt sammen med den øvrige vandressourceplanlægning, at det ikke ville være meningsfyldt at beholde reglerne herom i vandforsyningsloven og planloven, særlig da udpegningen også vil skulle være en del af grundlaget for det indsatsprogram, som skal udarbejdes som en del af vandplanen. Denne udpegning foreslås derfor fremover at ske som en del af vandplanen.

Vandrammedirektivet stiller krav om en udpegning af drikkevandsforekomster, som vil omfatte en meget stor del af de danske grundvandsforekomster. Der henvises til bemærkningerne til forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. I de supplerende regler, som ministeren skal udstede om vandplanens indhold, vil det blive sikret, at udpegningen af de drikkevandsforekomster skal have konsekvenser for udpegningen af

områder med begrænsede drikkevandsinteresser, således at et område, hvor der dannes grundvand til en beskyttet drikkevandsforekomst ikke kan udpeges som område med begrænsede drikkevandsinteresser.

Afgrænsning af følsomme indvindingsområder, jf. vandforsyningslovens § 11, stk. 1, nr. 4, vil indgå i vandplanen. Det samme gælder afgrænsningen og prioriteringen af indsatsområder og tidsplan for udarbejdelse af indsatsplaner, jf. § 11, stk. 1, nr. 5-6. Dette vil komme til at fremgå af den bekendtgørelse, der skal udstedes om vandplaner i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Indsatsprogrammet forpligter via vandplanen amtet til at iværksætte de indsats, der er nødvendige for opnåelse af miljømålet. Ved udarbejdelsen af indsatsprogrammet skal der tages højde for alle relevante aktiviteter, hvilket også omfatter amtets indsats på jordforureningsområdet som nævnt i vandforsyningslovens § 11, stk. 2.

Indsatsplaner og vandforsyningsplaner hører ikke naturligt hjemme i den planlægning, der skal ske efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Vandforsyningsplanen retter sig mod tilrettelæggelse af vandforsyningen, hvorimod vandplanen har til formål at fastlægge rammerne for beskyttelsen af vandet. Indsatsplanerne efter vandforsyningsloven er langt mere detaljerede end indsatsprogrammet i vandplanen vil blive, og bliver desuden udarbejdet løbende for de forskellige indsatsområder. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at overføre reglerne herom til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Vandforsyningslovens § 1 blev ændret i 1998 i forbindelse med, at vandressourceplanlægningen blev udbygget og bestemmelserne om indsatsplaner blev indført, således at § 1, nr. 1, også kom til at omfatte den beskyttelse af vandforekomster, der er knyttet til udnyttelsen. Det vurderes ikke nødvendigt at ændre denne bestemmelse, fordi vandressourceplanlægningen fremover afløses af vandplanlægningen efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Vandforsyningsloven omfatter fortsat beskyttelse af vandforekomster i tilknytning til udnyttelsen heraf, og sikrer stadig, at denne foregår efter en samlet planlægning - fremover vandplanen efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Forslaget indeholder derfor også ændringer af en række bestemmelser, hvor vandplanen fremover vil skulle være styrende i stedet for vandressourceplanlægning og/eller regionplanen. Det drejer sig for eksempel om indsatsplaner og vandforsyningsplanen.

Endelig indeholder forslaget ændring af vandforsyningslovens § 52 c om gebyr. Bestemmelsen ændres således, at den del af de gebyrfinansierede opgaver, som fremover skal udføres i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, udgår af bestemmelsen. I stedet foreslås en tilsvarende gebyrbestemmelse i forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, således at det samlede gebyr vil være uændret.

Ud over de ændringer, der er en konsekvens af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder indeholder lovforslaget nogle lovtekniske ændringer i vandforsyningslovens kompetenceregler, således at kompetencen til at behandle klagesager ikke som hidtil henlægges til Miljøstyrelsen, men til ministeren, som herefter kan delegerer kompetencen til en styrelse. Reglerne bliver herved bragt i overensstemmelse med de fleste andre love på miljøområdet, f.eks. miljøbeskyttelsesloven. Reglerne vil bl.a. blive brugt til at gennemføre regelforenklinger vedrørende myndighedstrukturen for administrationen af ferskvandsdambrug ved at overføre klagesagsbehandlingen fra Miljøstyrelsen til Skov- og Naturstyrelsen (regelforenklingsforslag nr. 79 i Regeringens handlingsplan for regelforenkling og administrative lettelser).

2.2. Miljøbeskyttelsesloven

For at sikre sammenhæng mellem en spildevandsplan efter miljøbeskyttelseslovens § 32 og opnåelse af miljømålene i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder ind sættes der i bestemmelsen krav om, at spildevandsplanen ikke må stride mod vandplanen.

2.3. Jordforureningsloven

For at sikre sammenhæng mellem den offentlige indsats over for jordforurenninger, der forurener vandforekomster, og opnåelse af miljømålene for vandforekomster i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder ind sættes der i bestemmelsen om amternes oversigt over indsatsen krav om, at denne ikke må stride mod vandplanen.

2.4. Planloven

2.4.1. Gældende regulering

Efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 og 13, skal regionplanerne indeholde retningslinier for

- anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne, herunder udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder, samt en prioritering af indsatsområderne,
- kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Retningslinierne i regionplanen er resultatet af en sammenfattende planlægning, det vil sige afvejning af de forskellige interesser i arealanvendelsen og hensynet til beskyttelsen af arealressourcerne, miljø, natur og landskab, grundvand og overfladevand. Det er en politisk afvejning, som foretages af regionplanmyndigheden (Hovedstadens Udviklingsråd, amtsråd og Bornholms Regionskommune). De statslige interesser varetages under planproceduren ved miljøministerens adgang til at fremsætte indsigelse (veto) mod et regionplanforslag.

Grundlaget for regionplanlægningen for så vidt angår grundvand og overfladevand er den sektorplanlægning, som foretages af amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Bornholms Regionskommune. I hovedstadsområdet, hvor der ikke er sammenfald mellem sektormyndigheden og regionplanmyndigheden, er sektormyndighederne forpligtet til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for HUR, jf. planlovens § 7 a.

Afvejningen af sektorplanlægningen over for andre arealinteresser sker således i regionplanlægningen, og samspillet mellem retningslinierne i regionplanen og administrationen af sektorlovgivningen er sikret ved § 9 i planloven, hvorefter bl.a. sektormyndighederne skal virke for regionplanens retningslinier.

Ved internationale naturbeskyttelsesområder forstås EF-fuglebeskyttelsesområder, jf. Rådets direktiv nr. 79/409 af 2. april 1979, EF-habitatområder, jf. Rådets direktiv nr. 92/43 af 21. maj 1992, og Ramsarområder, jf. Ramsarkonventionen af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle.

EF-habitatdirektivet er hovedsagelig implementeret i den danske lovgivning ved bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder, der er udstedt med hjemmel i bl.a. planlovens § 3, stk. 1 og 2, og som udpeger de in-

ternationale naturbeskyttelsesområder, jf. bekendtgørelse nr. 477 af 7. juni 2003. Bekendtgørelsen fastsætter bindende forskrifter til myndighederne om planlægning og administration af lovgivning, der berører internationale naturbeskyttelsesområder, og den overordnede målsætning for de internationale naturbeskyttelsesområder er at sikre og genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter og naturtyper, områderne er udpeget for.

De internationale naturbeskyttelsesområder er optaget i regionplanerne, og regionplanerne skal ifølge bekendtgørelsen indeholde retningslinier for områderne.

2.4.2. Vand

Vandrammedirektivet kræver, at der bliver udarbejdet en vandplan for hvert vanddistrikt. Ifølge direktivet skal der i vandplanen fastsættes mål for beskyttelsen af grundvand og overfladevand, som ikke kan fastsættes lavere end de i direktivet angivne mindstemål. Disse mindstekrav til indholdet i vandplanen kan ikke fraviges i regionplanen, men må lægges til grund som en forudsætning for planlægningen i øvrigt både på regionalt og kommunalt niveau.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Det foreslås derfor bl.a., at redegørelsen for regionplanen skal indeholde oplysning om de bestemmelser i vandplanen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område.

Det foreslås desuden at ophæve planlovens bestemmelser om regionplanretningslinier for anvendelsen og beskyttelsen af grundvand og for kvaliteten af overfladevand. Vandplanens bestemmelser herom erstatter de hidtidige bestemmelser i regionplanen, og de kan ikke fraviges i regionplanen. Bestemmelsen i planlovens § 6, stk. 3, nr. 13, om regionplanretningslinier opretholdes for anvendelsen af søer, vandløb og kystvande. Regionplanen vil således fortsat kunne fastsætte retningslinier om anvendelsen af søer, vandløb og kystvande i de tilfælde, hvor anvendelsen ikke er medtaget i vandplanen eller Natura 2000-planen.

I vandplanen kan der for bestemte forekomster af vand fastsættes strengere mål end god overfladevandtilstand og god grundvandstilstand. Fastsættelse af strengere miljømål skal ifølge forslaget til i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder ske på grundlag af en samlet afvejning af de samfundsmæssige interesser.

Amtsrådene skal inddrage den gældende relevante regionplanlægning i denne afvejning. Såfremt fast-

sættelse af strengere miljømål vil være i strid med retningslinier i gældende regionplaner, er det amtsrådenes afgørelse at prioritere mellem de forskellige interesser. Vandplan og regionplan skal herefter bringes i overensstemmelse.

Regionplanlægningen vil endvidere have betydning, hvis vandplanens mål kan opnås på flere forskellige måder. I disse situationer vil arealinteresserne skulle afvejes for at opnå den samfundsmæssigt mest hensigtsmæssige indsats.

2.4.3. Internationale naturbeskyttelsesområder

For de internationale naturbeskyttelsesområder vil udpegning og planlægning fremover ske i medfør af bestemmelserne i afsnit III i forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det fremgår af forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, at den Natura 2000-plan, der skal tilvejebringes efter denne lov, ligesom vandplanen vil være bindende for planlægningen i øvrigt på regionalt og kommunalt niveau.

Regionplanerne vil fortsat skulle indeholde retningslinier i medfør af planlovens § 6, stk. 3, nr. 8, der ikke foreslås ændret, om varetagelsen af bevaringsværdier og naturbeskyttelsesinteresser i det åbne land, herunder udpegningen og sikringen af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser. Retningslinierne skal dog respektere naturplanlægningen for internationale naturbeskyttelsesområder i medfør af forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder jf. forslaget til ændring af § 6, stk. 2 i planloven.

De naturbeskyttelsesinteresser, der skal regionplanlægges for, jf. planlovens 6, stk. 3, nr. 8, omfatter et geografisk større område end beskyttelsesområderne efter forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, der alene omfatter de internationale naturbeskyttelsesområder. Men det foreslås som nævnt i forslaget til ændring af § 6, stk. 2, at regionplanretningslinierne for de internationale beskyttelsesområder ikke må stride mod Natura 2000-planen.

2.4.4. Fælles ændringer

Det foreslås i lovforslaget, at regionplanlægningen, kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod vandplanen og Natura 2000-planen, eller mod regler om begrænsning i planlægningskompetencen inden for internationale naturbeskyttelsesområder, der fastsættes i medfør af forslaget til § 36, stk. 3, i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale

naturbeskyttelsesområder. Det svarer i princippet til det gældende rammesystem, hvor regionplanlægningen ikke må stride mod landsplandirektiver, og kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod landsplandirektiver og regionplanlægningen.

Det er et retligt spørgsmål, om en region-, kommune- eller lokalplan er i strid med vandplanen og Natura 2000-planen. Det kan f.eks. være et spørgsmål, om et areal ved planen udlægges til en anvendelse, som er i strid med bestemmelser i disse planer. Sådanne retlige spørgsmål kan påklages til Naturklagenævnet.

For kommunerne, andre myndigheder og borgerne er det hensigtsmæssigt, at de relevante dele af vandplanen og Natura 2000-planen er tilgængelige sammen med regionplanens retningslinier, fordi alle tre regelsæt kan komme i anvendelse ved planlægningen af en konkret arealanvendelse. Det foreslås derfor som nævnt ovenfor, at redegørelsen for regionplanen skal indeholde oplysning om de bestemmelser i vandplanen og Natura 2000-planen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område. Det er således hensigten, at regionplanen som hidtil skal redegøre for den samlede fremtidige arealanvendelse.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1 Vandforsyningsloven

De ændringer, der følger af lovforslaget, medfører ikke nye udgifter eller forøgede arbejdsopgaver for stat, amtskommune eller kommune med øgede udgifter til følge. Der er alene tale om at eksisterende opgaver flyttes til en anden lov. Efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder vil der kunne blive tale om økonomiske og administrative konsekvenser.

Ændringen af vandforsyningslovens kompetence-regler for klagesagsbehandling vil i sig selv have ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, idet der alene skal udstedes en ændring af delegationsbekendtgørelsen. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige ved at overflytte klagesagsbehandlingen for ferskvandsdambrug fra en styrelse til en anden forventes ligeledes at være ubetydelige.

3.2 Miljøbeskyttelsesloven

De ændringer, der følger af selve lovforslaget, medfører ikke nye udgifter eller forøgede arbejdsopgaver for stat, amtskommune eller kommune med øgede udgifter til følge.

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

3.3. Jordforureningsloven

De ændringer, der følger af selve lovforslaget, medfører ikke nye udgifter eller forøgede arbejdsopgaver for stat, amtskommune eller kommune med øgede udgifter til følge.

3.4 Planloven

Muligheden for at kunne påklage spørgsmålet om, hvorvidt region-, kommune eller lokalplaner er i strid med vandplanen eller Natura 2000-planen vil kunne medføre en vis forøgelse af antallet af klagesager i Naturklagenævnet.

For kommunerne skønnes lovforslaget ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser.

For amtskommunerne vil ændringen af § 6, stk. 2 og 3, indebære en lettelse, mens udvidelsen af redegørelsesdelen i § 6, stk. 6, vil medføre en vis mindre merbelastning. Samlet set vurderes lovforslaget at være omkostningsneutralt overfor amtskommunerne.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Regelforenklingerne vedrørende administrationen af ferskvandsdambrug, som muliggøres af ændringen af vandforsyningslovens kompetenceregler for klagesagsbehandling, er et led i en samlet indskrænkning af det antal myndigheder, som dambrugerne hidtil har skullet i kontakt med for at indhente de nødvendige tilladelser, og indebærer derfor set i sammenhæng med andre allerede gennemførte regelforenklinger en administrativ lettelse for den enkelte dambruger.

5. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget sammen med lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder må forventes at have positive miljømæssige konsekvenser, idet hensyn til natur og miljø vil få en fortrinnsstilling i forhold til andre arealinteresser.

Ændringen af vandforsyningslovens kompetenceregler for klagesagsbehandling vil ikke i sig selv have miljømæssige konsekvenser. Regelforenklingerne i forbindelse med ferskvandsdambrug vil være med til at sikre helhedsløsninger vedrørende de enkelte dambrug til fordel for naturen og miljøforholdene omkring dambrugene.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget er en konsekvens af det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, der implementerer dele af vandrammedirektivet, skaldyrsdirektivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademirådet, Amternes Vadehavssamarbejde, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Byggesocietetet, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Private Vandværker, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Turistråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Dambrugerforening, Dansk Ejendomsæglerforening, Dansk Handel og Service, Dansk Havbrugerforening, Dansk Industri, Dansk Land- og Strandjagtforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, DANVA, DAVID, Den Kgl. Veterinær og Landbohøjskole, Embedslægeforeningen, FATCH, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forskningscentret for Skov og Landskab, Frederiksberg kommune, Friluftsrådet, Greenpeace, GTS – Godkendt Teknologisk Service, Hovedstadens Udviklingsråd, HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Kommunalteknisk Chef-forening, Kommunernes Landsforening, Kunstakademiet, Arkitektkskole, Københavns Energi, Københavns kommune, Landbrugets Rådgivningscenter, Landbrugsrådet, Landsforeningen Levende Hav, NOAH, Plantedirektoratet, RUC, Roskilde Universitetscenter, SID, Verdensnaturfonden, Aalborg Universitet.

8. Forholdet til anden lovgivning, herunder øvrig ny lovgivning og muligheder for alternativ regulering

Forslaget er dels en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til lov om lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, dels en forudsætning for den fulde gennemførelse af regelforenklingsforslag nr. 79 i Regeringens handlingsplan for regelforenklings og administrative lettelse. Der er derfor ikke mulighed for alternativ regulering.

9. Sammenfattende skema

	Positive Konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er en konsekvens af det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, der implementerer dele af vandrammedirektivet, skaldyrsdirektivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget formuleres bestemmelsen i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser, hvor statslige beføjelser ligger hos ministeren. Ministeren vil også fremover kunne bestemme, at afgørelser træffes af Miljøstyrelsen eller af en anden styrelse m.v. under ministeriet, jf. lovens § 89 a.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 3, hvorefter kortlægningsbestemmelsen udgår af kapitel 3.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås at ophæve §§ 10 og 11, således at amtsrådet ikke længere skal foretage den kortlægning og vandressourceplanlægning, som følger af disse bestemmelser. Denne kortlægning og planlægning vil fremover være indeholdt i basisanalysen og vandplanen efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4. Efter § 12 i vandforsyningsloven skal amtsrådet oprette et koordinationsforum, som skal bistå ved udar-

bejdelsen og realiseringen af bl.a. vandressourceplanlægningen. Denne foreslås fremover at indgå i vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det betyder at koordinationsforummet ikke længere skal bistå ved udarbejdelse af planen. Efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder skal der være offentlig høring vedrørende et arbejdsprogram, en oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver og vandplanen. Koordinationsforummet skal fortsat bistå i forbindelse med indsatsplanerne, jf. § 13, som udarbejdes som led i realiseringen af vandressourceplanen (fremover vandplanen).

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4, hvorefter indsatsområderne fremover skal udpeges i vandplanen.

Til nr. 7, 8 og 9

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4, hvorefter vandressourceplanlægningen fremover skal være en del af vandplanen.

Til nr. 10 og 11

For at sikre den forpligtelse, der følger af vandrammedirektivet om opnåelse af miljømålene for overflade- og grundvand er det nødvendigt at vandforsyningsplanen ikke strider mod vandplanen, som er udarbejdet til opnåelse af miljømålene.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4. Centrale retningslinjer for vandplanen, herunder de dele der vedrører vandindvinding og beskyttelse af vandressourcerne, vil fremover blive fastsat som bekendtgørelser i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Miljøministeren vil desuden kunne fremsætte indsigelse mod en vandplan, der strider mod statslige interesser.

Til nr. 13

Forslaget er en konsekvens af forslagene under nr. 3 og 4, idet bemyndigelserne, der vedrører kortlægning og planlægning efter §§ 10 og 11 udgår. En sådan bemyndigelse til at fastsætte regler om basisanalyse og vandplan vil fremgå af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til nr. 14

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 4.

Til nr. 15

Bestemmelsen foreslås som konsekvens af forslaget under nr. 3 indskrænket, så den svarer til de opgaver, som amtet fremover skal udføre efter vandforsyningsloven. For de opgaver, der udgår af vandforsyningsloven og fremover skal udføres i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder indføres en tilsvarende gebyrbestemmelse i sidstnævnte lov, således at de opgaver, der kan opkræves gebyr for, vil forblive uændrede.

Til nr. 16

Det skal fortsat være muligt at fastsætte et samlebyr, både for den del, der skal fastsættes i medfør af vandforsyningsloven og for den del, der skal fastsættes efter lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det betyder, at amtsrådene ikke skal føre separate regnskaber for udgifter, der er omfattet af gebyrbestemmelsen i § 52 c i vandforsyningsloven og § 35 i lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til nr. 17

Da Miljøstyrelsen ikke længere vil være tillagt beføjelser direkte efter loven i klagesager, ændres bestemmelserne om adgang til ejendom og oplysningspligt tilsvarende, så ministeren tillægges beføjelserne. Beføjelserne vil - med den planlagte opgavefordeling

for klagesager - blive delegeret til Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i medfør af § 89 a.

Til nr. 18

Da Miljøstyrelsen ikke længere vil være tillagt kompetence direkte efter loven, jf. forslaget under nr. 19, er det unødvendigt i loven at regulere, i hvilket omfang ministeren kan gribe ind i Miljøstyrelsens afgørelser og kompetence, hvorfor reglerne herom foreslås ophævet. Den eksisterende delegationsbekendtgørelse vedrørende vandforsyningsloven (bekendtgørelse nr. 131 af 26. februar 1999 om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter vandforsyningsloven til Miljøstyrelsen), der har hjemmel i lovens § 89 a, vil blive revideret, og vil indeholde de nødvendige regler herom. Det vil herunder blive fastsat, at afgørelse fra en styrelse i klagesager over kommuners og amters afgørelser ikke kan påklages til ministeren, således at den nuværende retstilstand opretholdes, hvorefter styrelsens klagesagsafgørelser enten kan påklages til Miljøklagenævnet eller ikke kan påklages.

Til nr. 19.

Kompetencen efter loven til at træffe afgørelse i klagesager over kommuners og amters afgørelser efter loven flyttes - i overensstemmelse med almindelig praksis på miljøområdet - fra Miljøstyrelsen til ministeren. Det er ikke tanken, at ministeren fremover generelt skal behandle disse sager. Kompetencen vil blive delegeret. I modsætning til den nuværende situation vil der imidlertid være klar hjemmel til, at ministeren vælger at henlægge nogle eller alle klagesager til en anden styrelse under ministeriet end Miljøstyrelsen.

Aktuelt er det tanken at overføre klagesagsbehandlingen vedrørende amtskommunernes afgørelser om ferskvandsdambrug til Skov- og Naturstyrelsen. Formålet er at indskrænke det antal af myndigheder, som dambrugerne skal i kontakt med for at indhente de nødvendige tilladelser. 3. instansbehandlingen forbliver hos Miljøklagenævnet. Ændringerne skal ses i sammenhæng med regelforenklinger, der allerede er gennemført i bekendtgørelse nr. 1018 af 12. december 2002 om ålepas, ungfiskesluser samt afgittringer i ferske vande under fiskeriloven (som forsøgsordning). Ændringerne søges gennemført inden den 1. april 2005, hvor næsten alle dambrug skal have fornyet deres tilladelser til indvinding af overfladevand.

Til nr. 20 og 21

Forslagene er en konsekvens af forslaget under nr. 19.

Til § 2

Til nr. 1

For at sikre den forpligtelse, der følger af vandrammedirektivet om opnåelse af miljømålene for overflade- og grundvand, er det nødvendigt, at spildevandsplanen ikke strider mod vandplanen, som er udarbejdet med henblik på opnåelse af miljømålene.

Til § 3

Til nr. 1

For at sikre den forpligtelse, der følger af vandrammedirektivet om opnåelse af miljømålene, er det nødvendigt, at prioriteringen af den offentlige indsats på jordforureningsområdet ikke strider mod vandplanen, som er udarbejdet med henblik på opnåelse af miljømålene. Vandplanen vil kun angive retningslinjer og prioriteringer for den oprydning, der skal foregå af hensyn til forurening af vandforekomster. Ændringen vedrører således ikke prioriteringen af den del af den offentlige oprydning, som sker af hensyn til menneskers sundhed.

Til § 4

Til nr. 1, 5 og 6

Det foreslås præciseret i lovforslaget, at regionplanlægningen, kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod vandplanen og Natura 2000-planen, eller mod regler om begrænsning i planlægningskompetencen inden for internationale naturbeskyttelsesområder, der fastsættes i medfør af forslaget til § 36, stk. 3, i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det svarer i princippet til det gældende rammesystem, hvor regionplanlægningen ikke må stride mod landsplandirektiver, og kommuneplaner og lokalplaner ikke må stride mod landsplandirektiver og regionplanlægningen.

Det er et retligt spørgsmål, om en region- kommune- eller lokalplan er i strid med vandplanen eller Natura 2000-planen. Det kan f.eks. være et spørgsmål, om et areal ved planen udlægges til en anvendelse, som er i strid med bestemmelser i vandplanen eller Natura 2000-planen. Sådanne retlige spørgsmål kan påklages til Naturklagenævnet.

Til nr. 2 og 3

Planlovens bestemmelser om regionplanretningslinjer for anvendelsen og beskyttelsen af grundvand og for kvaliteten af overfladevand foreslås ophævet, fordi de bindende regler til beskyttelsen af vandet bliver fastsat i vandplanen.

Til nr. 4

Vandplanen og Natura 2000-planen bliver en bindende forudsætning for regionplanlægningen og anden planlægning på samme måde som f.eks. en fredning.

For kommunerne, andre myndigheder og borgerne er det imidlertid hensigtsmæssigt, at de relevante bestemmelser for arealanvendelsen i vandplanen og Natura 2000-planen er tilgængelige sammen med regionplanens retningslinjer, fordi alle tre regelsæt kan komme i anvendelse ved planlægningen af en konkret arealanvendelse.

Det foreslås derfor, at redegørelsen for regionplanen skal indeholde oplysning om de bestemmelser i vandplanen og Natura 2000-planen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område. Regionplanredegørelsen skal i forvejen indeholde en redegørelse for planens forudsætninger, og den foreslåede fremhævelse af vandplanen og Natura 2000-planen skal derfor understrege, at redegørelsen skal indeholde oplysning om disse planer. De relevante oplysninger vil – ligesom andre arealrelevante oplysninger i regionplanen – kunne gives som en tekst i redegørelsen suppleret med kortbilag.

Til § 5

Til stk. 1

Loven foreslås at træde i kraft den 22. december 2003 ligesom lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til stk. 2-4

Arbejdet med udarbejdelse af den første generation af vandplaner vil strække sig over perioden fra 22. december 2003 til 22. december 2009. Der går således en årrække, inden vandplanerne er trådt i kraft, og planerne vil ikke alle træde i kraft samtidig. Bestemmelserne i vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, og jordforureningsloven, som ind sætter vandplanen som styrende, foreslås derfor først at træde i kraft efterhånden som vandplanerne træder i kraft, jf. det foreslåede stk. 3.

Indtil der foreligger en vandplan, må regionplanen fortsat varetage beskyttelsesinteresserne efter de gældende regler. Ændringerne af planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 og 13, bør derfor også først træde i kraft, efterhånden som der tilvejebringes vandplaner. De hidtidige regler foreslås derfor anvendt på forslag til regionplaner og regionplantillæg, der udarbejdes og vedtages indtil da, jf. det foreslåede stk. 3. Indtil der foreligger en offentliggjort vandplan, vil regionplanret-

ningslinjer for forhold omfattet af planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 og 13, således fortsat have retsvirkning. Dog foreslås det, jf. stk. 4, at arbejdet med at forberede regionplanrevision 2009 skal foregå efter de nye regler, idet regionplan 2009 må forventes at blive vedtaget samtidig med eller efter vandplanerne.

Vandressourceplanlægningen efter vandforsyningsloven skal afløses af vandplanen. Der bør derfor ikke være nogen pligt for amterne til at ajourføre vandressourceplanlægningen længere end nødvendigt for at give input til regionplanlægningsprocessen. Det foreslås derfor i stk. 2, at vandforsyningslovens §§ 11 og 17 om tilvejebringelse og redegørelse for vandressourceplanlægning ophæves den 1. januar 2006, når regionplanrevision 2005 skal være afsluttet. Det samme gælder ændringerne af de relaterede bestemmelser om koordinationsforummet (§ 12) og fastsættelse af procedureregler for vandressourceplanlægningen (§ 16). Vandressourceplanlægningens retningslinjer vil stadig skulle lægges til grund, indtil der foreligger en offentliggjort vandplan. Hvis der i den mellemlig-

gende periode er behov for at revidere f.eks. udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser eller prioritering af indsatsområder skal det ske ved et regionplantillæg efter planloven.

Til stk. 5

Ministerens bemyndigelser i § 15 til at udarbejde landsplaner for vandindvinding og beskyttelse af vandressourcerne vil først med sikkerhed være uaktuel, når de endelige vandplaner foreligger. Ændringen af § 15 foreslås derfor først at træde i kraft den 22. december 2009.

Til stk. 6

I vandforsyningsloven foreslås en del bemyndigelser til at udstede regler ophævet eller indskrænket, idet regler om de pågældende emner fremover skal udstedes i medfør af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. I stk. 6 bestemmes, at de gældende bekendtgørelser opretholdes, indtil de afløses af nye regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret senest ved § 34 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, foretages følgende ændringer:

§ 7. Miljø- og energiministeren kan i konkrete sager af vidtrækkende betydning bestemme, at en afgørelse skal træffes af ham eller af Miljøstyrelsen i stedet for af amtsrådet eller kommunalbestyrelsen.

1. I § 7 udgår »eller af Miljøstyrelsen«.

Kapitel 3

Kortlægning og planlægning

§ 10. Amtsrådet foretager med bistand fra kommunalbestyrelserne en kortlægning af vandressourcernes beliggenhed, størrelse, kvalitet og naturlige beskyttelse mod forurening samt de forureningstrusler, der kan påvirke vandressourcernes kvalitet, og gennemfører på grundlag heraf undersøgelser og beregninger af de vandmængder, der vil være til rådighed for vandindvinding.

2. Overskriften til kapitel 3 affattes således:

»Planlægning«.

3. § 10 ophæves.

Stk. 2. Som led i kortlægningen identificerer amtsrådet de vandressourcer, som er særligt følsomme over for forurening, f.eks. fordi den naturlige beskyttelse over for en eller flere typer af forurening er særlig dårlig.

§ 11. På grundlag af kortlægningen og under hensyn til den igangværende og forventede erhvervs- og befolkningsudvikling gennemfører amtsrådet en planlægning af den fremtidige anvendelse og beskyttelse af regionens vandressourcer. Denne vandressourceplanlægning omfatter

4. § 11 ophæves.

Gældende formulering

- 1) en udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser,
- 2) en udpegning af områder med drikkevandsinteresser,
- 3) en udpegning af områder med begrænsede drikkevandsinteresser og
- 4) en afgrænsning af de dele af områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse, som er særligt følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) med angivelse af, hvilken eller hvilke typer forurening de anses for følsomme over for,
- 5) en afgrænsning af områder, hvor amtsrådet finder, at en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder) og en prioritering af disse indsatsområder, samt
- 6) en tidsplan for udarbejdelse og iværksættelse af de i § 13 nævnte indsatsplaner.

Stk. 2. Vandressourceplanlægningen skal koordineres med amtets indsats på jordforureningsområdet og med andre relevante aktiviteter, som amtet udfører.

Stk. 3. Områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder samt prioritering af indsatsområderne udpeges i regionplanen.

§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen og realiseringen af vandressourceplanlægningen efter § 11, stk. 1, opretter amtsrådet et koordinationsforum bestående af repræsentanter for amtskommunen, kommunerne i amtet, vandforsyningerne i amtet, andre berørte myndigheder, jordbruget, industri og eventuelle andre relevante parter i amtet.

§ 13. For hvert af de indsatsområder der er fastlagt i regionplanen, skal amtsrådet vedtage en indsatsplan. Amtsrådet skal følge den prioritering, som er fastlagt i regionplanen.

*Lovforslaget***5. § 12** affattes således:

»§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter amtsrådet et koordinationsforum bestående af repræsentanter for amtskommunen, kommuner i amtet, vandforsyningerne i amtet, andre berørte myndigheder, jordbruget, industri og eventuelle andre relevante parter i amtet.«

6. To steder i § 13, stk. 1, ændres »regionplanen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

Gældende formulering

§ 13 a. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af vandforsyningsanlægget finder, at retningslinjerne eller prioriteringen i vandressourceplanlægningen og regionplanen er utilstrækkelige til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En indsatsplan efter stk. 1 må ikke stride mod regionplanlægningen, vandressourceplanlægningen, vandforsyningsplanen eller indsatsplaner vedtaget efter § 13.

§ 13 d. Amtsrådet kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller om salg af hele eller dele af ejendommen til amtet.

Stk. 2. Efter aftale med kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor et alment vandforsyningsanlægs vand forbrugs, kan det i en aftale som nævnt i stk. 1 bestemmes, at kommunen helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen.

Stk. 3. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg og efter aftale med kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningsanlæggets vand forbruges, kan det i en aftale som nævnt i stk. 1 endvidere bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

Lovforslaget

7. I § 13 a, stk. 1, ændres »vandressourceplanlægningen og regionplanen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

8. I § 13 a, stk. 2, ændres »vandressourceplanlægningen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

Gældende formulering

Stk. 4. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealvendelsen. Kommunalbestyrelsen kan under samme betingelser indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 4, meddele indholdet af den påtænkte aftale til amtsrådet. Amtsrådet påser, at aftalen ikke strider mod vandressourceplanlægningen eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter amtsrådet inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås. Kan der ikke opnås enighed mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen, afgøres spørgsmålet af miljø- og energiministeren. Kan der ikke opnås enighed mellem amtsrådet og ejeren af et alment vandforsyningsanlæg, kan aftalen ikke indgås.

§ 14 a. En vandforsyningsplan efter § 14 må ikke stride imod regionplanlægningen og forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2, eller mod en indsatsplan vedtaget efter § 13.

Lovforslaget

9. I § 13 d, stk. 5, ændres »vandressourceplanlægningen« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder,«.

10. § 14 a, stk. 1, affattes således:

»En vandforsyningsplan efter § 14 må ikke stride imod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, regionplanlægningen, forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2, eller en indsatsplan vedtaget efter § 13.«

Gældende formulering

Stk. 2. Amtsrådet påser, at den kommunale vandforsyningsplan efter § 14 er i overensstemmelse med regionplanlægningen og forudsætninger nævnt i stk. 1, sammenholder planens indhold med vandressourceplanlægningen efter § 11 og indsatsplaner vedtaget efter § 13 og vurderer, om planen i øvrigt tilgodeser hensynet til beskyttelsen af vandområder og grundvandet. I hovedstaden påser Hovedstadens Udviklingsråd, at vandforsyningsplanen er i overensstemmelse med regionplanlægningen.

Stk. 3. Fremsætter amtsrådet eller Hovedstadens Udviklingsråd indsigelse efter stk. 2 inden for en nærmere af miljø- og energiministeren fastsat frist, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet eller Hovedstadens Udviklingsråd, om de nødvendige ændringer af planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af ministeren.

Stk. 4. Almene vandforsyningsanlæg må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner vedtaget efter stk. 2 og 3.

§ 15. Miljø- og energiministeren kan udarbejde landsplaner for vandindvinding, beskyttelse af vandressourcerne og vandforsyning, som skal lægges til grund ved behandling af sager efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at kortlægning og planlægning skal foretages af flere amtsråd i fællesskab.

Lovforslaget

11. I § 14 a, stk. 2, ændres »vandressourceplanlægningen efter § 11« til: »vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.«.

12. I § 15, stk. 1, udgår »vandindvinding, beskyttelse og«.

Gældende formulering

§ 16. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om kortlægningen efter § 10 og dennes gennemførelse, om indholdet af planlægningen efter §§ 11 og 14 samt om grundlaget for og indholdet af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen efter §§ 11 og 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planlægning efter §§ 11, stk. 1, og 14, herunder om inddragelse af det i § 12 nævnte koordinationsforum, samt om revision af planlægningen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedurer i forbindelse med tilvejebringelse og iværksættelse af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af ministeren.

§ 17. Amtsrådet skal mindst én gang i hver valgperiode offentliggøre en redegørelse for vandressourceplanlægningen efter § 11. Amtsrådet skal i denne forbindelse tilkendegive, hvilke mål amtsrådet vil søge at opnå gennem planlægningen, samt hvorledes målene agtes opfyldt.

Stk. 2. Efter udløbet af en frist for indsigelser på 8 uger fra offentliggørelsen kan amtsrådet vedtage de målsætninger m.v., der er tilkendegivet efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Ændringer i de vedtagne målsætninger m.v. efter stk. 1, 2. pkt., skal offentliggøres og vedtages efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler for offentliggørelsen.

Lovforslaget

13. § 16 affattes således:

»§ 16. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af planlægningen efter § 14 samt om grundlaget for og indholdet af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægning efter § 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planlægning efter § 14 samt om revision af planlægningen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse og iværksættelse af indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a, herunder om inddragelse af det i § 12 nævnte koordinationsforum.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af ministeren.«

14. § 17 ophæves.

Gældende formulering

§ 52 c. Amtsrådet fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) kortlægning i områder med særlige drikkevandsinteresser og af indvindingsoplande til almene vandforsyningsanlæg uden for disse, til afgrænsning af hvilke typer forurening der er følsomme over for,
- 2) udarbejdelse af indsatsplaner for områder, som amtsrådet har udpeget som indsatsområder,
- 3) varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og
- 4) amtsrådets administration forbundet med opkrævning af gebyrer.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr til dækning af de udgifter, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Gebyrer fastsættes forholdsmæssigt i forhold til den tilladte indvindingsmængde meddelt efter § 20 for tilladelser meddelt til indvinding af grundvand. *Stk. 4.* For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i et amt, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i et amt, fastsættes gebyrer dog i forhold til en tredjedel af 25.000 m³.

Stk. 5. For indvindinger af grundvand omfattet af § 20, men som ikke kræver tilladelse, jf. § 86, fastsættes gebyrer på baggrund af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Stk. 6. Gebyrer som nævnt i stk. 1 og 2 påhviler den, der har indvindingsretten og tilfalder amtsrådet.

Lovforslaget

15. § 52 c, stk. 1, nr. 1, ophæves. Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3.

16. I § 52 c, stk. 2, indsættes efter »stk. 1« »og i § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 7. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der skal betales rente ved manglende eller for sen betaling af gebyrer opkrævet i henhold til denne lov. Sker betaling ikke rettidigt, skal der fra sidste rettidige indbetalingsdag for hver påbegyndt måned betales 1,3% i rente, dog mindst 50 kr.

§ 64. Kommunalbestyrelsen, amtsrådet, Miljøstyrelsen eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget til at foretage undersøgelser, samt vedkommende embedslægeinstitution har uden retskendelse mod forevisning af legitimation adgang til offentlige og private ejendomme for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler udfærdiget med hjemmel i loven.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren.

§ 67. Ejeren af vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen, amtsrådet eller Miljøstyrelsen give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vandforsyningen.

§ 74 b. Miljø- og energiministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af kommunalbestyrelsen eller et amtsråd, op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Det samme gælder for afgørelser, der er truffet af Miljøstyrelsen, og som ikke kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. § 81. Ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af Miljøstyrelsen efter § 75, træffes af ministeren.

§ 75. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages til Miljøstyrelsen, jf. dog § 76.

§ 81. Til Miljøklagenævnet kan påklages følgende afgørelser fra Miljøstyrelsen og miljø- og energiministeren:

17. I § 64, *stk. 1*, og § 67 ændres »Miljøstyrelsen« til: »Miljøministeren«.

18. § 74 b, 2. og 3 pkt., ophæves.

19. I § 75 ændres »Miljøstyrelsen« til: »Miljøministeren«.

20. I § 81 ændres »fra Miljøstyrelsen og miljø- og energiministeren« til: »truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse af en styrelse«.

Gældende formulering

- 1) Afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, som i det væsentlige tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed.
- 2) Afgørelser efter § 21, jf. § 20, om tilladelse til vandindvindingsanlæg for indvindinger, der omfattes af nr. 1.
- 3) Afgørelser efter § 29 og § 32, stk. 2 og 3, om ændring eller tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelse, der omfattes af nr. 1.

§ 83. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald,
- 3) amtsrådet eller kommunalbestyrelsen og
- 4) Hovedstadens Udviklingsråd.

Stk. 2. Organisationer, der er klageberettigede efter § 80, stk. 2, har i sager efter § 81 samme klageadgang som til Miljøstyrelsen.

21. I § 83, stk. 2, ændres »til Miljøstyrelsen« til: »i forhold til førsteinstansafgørelsen«.

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret senest ved lov nr. 260 af 8. maj 2002, foretages følgende ændringer:

§ 32. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand. Planen skal indeholde oplysninger om

- 1) eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger,
- 2) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvis,
- 3) den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse,
- 4) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg,

Lovforslaget

Gældende formulering

- 5) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau,
- 6) hvilke anlæg der etableres på kommunal, og hvilke der etableres på privat foranstaltning, og
- 7) efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført.

Stk. 2. Spildevandsplanen må ikke stride imod regionplanen og forudsætninger fastsat efter stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens vedtagelse af en spildevandsplan kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om planlægningen efter stk. 1, herunder om offentlighedens medvirken, tidsfrister og procedure herfor. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven.

§ 18. Amdtsrådet udarbejder en oversigt over den offentlige indsats, der revideres en gang om året.

Stk. 2. Oversigten medfører ingen rettigheder eller pligter for ejere.

Lovforslaget

1. § 32, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Spildevandsplanen må ikke stride mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, regionplanen og forudsætninger fastsat efter stk. 4.«

§ 3

I lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, som ændret senest ved § 35 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Oversigten må ikke stride mod vandplanen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.«

§ 4

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 440 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 6.**

Stk. 2. Regionplanlægningen og region- og kommuneplanlægningen for Bornholm må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3.

Stk. 3. Regionplanen og region- og kommuneplanen for Bornholm skal på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i hovedstadsområdet henholdsvis i amtskommunen og på Bornholm indeholde retningslinier for:

- 1) arealudlæg til byzoner og sommerhusområder,
- 2) beliggenheden af større offentlige institutioner samt større trafik anlæg og andre større tekniske anlæg,
- 3) beliggenheden af virksomhed m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav,
- 4) de i § 6 c nævnte anlæg,
- 5) den regionale detailhandelsstruktur, jf. § 6 b,
- 6) varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser, herunder udpegningen og sikringen af de særlig værdifulde landbrugsområder,
- 7) beliggenheden af skovrejsningsområder og områder, hvor skovtilplantning er uønsket,
- 8) varetagelsen af bevaringsværdier og naturbeskyttelsesinteresser i det åbne land, herunder udpegningen og sikringen af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser,
- 9) beliggenheden af lavbundsarealer, der kan genoprettes som vådområder,
- 10) beliggenheden af arealer til fritidsformål,
- 11) anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden,
- 12) anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne, herunder udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder, samt en prioritering af indsatsområderne,
- 13) kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande og
- 14) realiseringen af regler eller beslutninger efter lovens § 3.

1. I § 6, *stk. 2*, indsættes efter »§ 3«: »en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, *stk. 3*«.

2. § 6, *stk. 3, nr. 12*, ophæves.

Nr. 13 og 14 bliver herefter nr. 12 og 13.

3. I § 6, *stk. 3, nr. 13*, der bliver nr. 12, udgår »kvaliteten og«.

Bilag til f. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

Gældende formulering

Stk. 6. Regionplanen henholdsvis region- og kommuneplanen for Bornholm skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse, samt den hidtil udførte planlægning og administration.

§ 11. ...

Stk. 2. Kommuneplanen må ikke stride mod regionplanlægningen for forhold omfattet af § 6, stk. 3 og 4, eller regler eller beslutninger efter § 3.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan tilvejebringe lokalplaner efter reglerne i kapitel 6. En lokalplan må ikke stride mod kommuneplanen, region- og kommuneplanen for Bornholm, regionplanlægningen for forhold omfattet af § 6, stk. 3 og 4, eller regler og beslutninger efter § 3.

Lovforslaget

4. I § 6, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Redegørelsen skal endvidere indeholde oplysning om de i vandplanen og Natura 2000-planen, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, fastsatte bestemmelser, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område.«

5. I § 11, stk. 2, indsættes efter »§ 3«: », en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, stk. 3«.

6. I § 13, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 3«: », en vandplan eller en Natura 2000-plan, jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, eller regler udstedt i medfør af samme lovs § 36, stk. 3«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. december 2003, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. De ændringer, der følger af § 1, nr. 4, 5, 13 og 14, træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 3. De ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11, § 2, § 3 og § 4, nr. 2 og 3, træder i kraft i de enkelte amter, når der er offentliggjort en vandplan, der gælder for amtet, efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. dog stk. 4. Hvis en del af et amt endnu ikke er dækket af en vandplan, finder de hidtil gældende regler anvendelse for så vidt angår denne del.

Stk. 4. De ændringer, der følger af § 4, nr. 2 og 3, finder anvendelse ved udarbejdelsen af den regionplanrevision, der skal være afsluttet i 2009, jf. lov om planlægning § 22.

Stk. 5. De ændringer, der følger af § 1, nr. 12, træder i kraft den 22. december 2009.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 6. Regler, der er udstedt i medfør af de bemyndigelser, der ophæves eller ændres ved denne lov, opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Til lovforslag nr. L 15 og L 16. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 2003)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

(Lovforslag nr. L 15).

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning. (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandområder og internationale naturbeskyttelsesområder).

(Lovforslag nr. L 16).

Formålet med forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) er at implementere dele af vandrammedirektivet, habitatdirektivet og EF-fuglebeskyttelsesdirektivet i dansk lovgivning.

Formålet med forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning er at tilpasse og konsekvensrette sektorlovgivningen så der kan ske et samspil mellem miljømålsloven og de berørte sektorlove, der sikrer sammenhæng i planlægningen.

Lovforslagene er første fase af implementeringen af vandrammedirektivet og supplerende implementering af habitatdirektivet. Der foreslås en fælles gennemførelse af vand- og naturplanlægningen efter de nævnte direktiver for at fremme sammenhængen i arbejdet med vand- og naturkvaliteten, og fordi der er væsentlige sammenfald både mellem de direktivmæssige forpligtelser og de arealer, hvorpå der ifølge direktiverne forventes at skulle gennemføres en indsats. Det er således hensigten, at der i videst muligt omfang sker en koordineret indsats.

Vandrammedirektivet blev vedtaget oktober 2000 og skal være implementeret inden den 22.

december 2003. Vandrammedirektivets formål er at beskytte vandløb, søer, overflade- og grundvand i EU. Danmark er via vandrammedirektivet forpligtet til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for opnåelse af de miljømål som følger af vandrammedirektivet. Miljømålene skal være nået ved udgangen af 2015 med mulighed for fristforlængelse til 2027. Direktivet stiller krav om, at Danmark inddeles i vanddistrikter og opretter vanddistriktsmyndigheder. Disse myndigheder skal gennem basisanalyser, overvågning, indsatsprogrammer og vandplaner nå de fastsatte miljømål.

Habitatdirektivet blev vedtaget maj 1992, og har til formål at sikre, at der udpeges internationale naturbeskyttelsesområder, og at de arter og naturtyper, områderne er udpeget for, opnår en gunstig bevaringsstatus. Dette forudsætter, at der iværksættes nødvendige bevaringsforanstaltninger for at sikre, at den gunstige bevaringstilstand, der kræves i medfør af habitatdirektivet, opnås.

Med lovforslaget om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) inddeles Danmark i 12 vanddistrikter og 1 internationalt vanddistrikt. Det internationale vanddistrikt skal sikre et samarbejde mellem Danmark og Tyskland om Kruså og Vidå. Hvert distrikt får en koordinerede myndighed, vanddistriktsmyndigheden. Vanddistriktsmyndigheden skal sikre koordineringen af planlægningen i vanddistriktet, men får ingen selvstændig kompetence. Amterne indenfor vanddistriktet er ansvarlige for at udføre planlægningen og indsatserne.

Lovforslaget fastlægger således en ny myndighedsstruktur, mens der ikke er introduceret nye virkemidler. Det er amterne, der er ansvarlige for planlægningen og gennemførelsen af indsatsen. I første omgang skal amterne i 2004 gennemføre en basisanalyse og derefter en overvågning af vand- og naturområderne. Behovet for

nye virkemidler vil skulle vurderes blandt andet i lyset af resultatet af basisanalysen og overvågningen. Dette hører således til i anden fase af vandrammedirektivets implementering.

Vandrammedirektivet indeholder en lang række tekniske og specifikke regler om indholdet af de forskellige planer og fastsættelsen af miljømålene. Disse udmøntes med hjemmel i det

fremsatte lovforslag. Lovforslaget danner i sig selv rammerne for det administrative arbejde og udpegningen af vanddistrikter og vanddistriktsmyndigheder.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg det til Folketingets velvillige behandling.